



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/16232.**

Benyújtás dátuma: **2021-05-12 11:15**

Parlex azonosító: **5XQJDZFY0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Tordai Bence (Párbeszéd)**

**Tisztelt Elnök Úr!**

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az interpelláció címe: **"Hajlandó-e megszüntetni a kormány a munkavállalókat sújtó, mulasztásos alaptörvény-ellenességet?"**

Tisztelt miniszter úr!

Mint azt bizonyára a kormány is tudja, az Alkotmánybíróság egy összellenzéki beadvány nyomán, április végén kimondta, hogy az úgynevezett rabszolgatörvény több ponton is alaptörvény-ellenes, így az Országgyűlésnek haladéktalanul módosítania kell azt.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, M) cikkéből és a XVII. cikk (3) és (4) bekezdéséből fakadó mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 94. § (3) és (4) bekezdésének együttes alkalmazása tekintetében nem alkotott olyan szabályokat, amelyek garantálnák, hogy a kollektív szerződésben rögzített, a munkavállalókat az akár harminchat hónapos időtartamra is megállapítható munkaidőkeret alkalmazásával összefüggésben megillető, a törvényi előírásokhoz képest többlettartalmat jelentő garanciális jelentőségű előírások vagy többletkezelvények a kollektív megállapodás munkáltató általi felmondása esetén a felmondást követően is teljes körűen érvényesüljenek. Az Alkotmánybíróság felhívja ezért az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2021. július 31-ig tegyen eleget.

Az ellenzéki pártok még 2018-ban fordultak az Alkotmánybírósághoz, miután a kormány elfogadta a rabszolgatörvény néven elhíresült munka törvénykönyve-módosítást. A törvény elvette a dolgozók pihenőidejét, túlmunkára kényszerítette őket, elcsalta túlórapénzeiket. A törvény miatt országos tüntetéssorozat indult és soha nem látott nagyságú demonstrációkat tartottak Budapesten és számos vidéki városban, Szegedtől Tatabányáig.

Az Alkotmánybíróság több mint két év után kimondta: senkit nem lehet elbocsátani azért, mert nem vállalja az „önkéntes” túlmunkát.

Az AB szintén kimondta, hogy hiába hároméves a munkaidőkeret, a korábbi, maximum egyéves idő alatt kell a pihenőidő átlagának kijönnie, és a rendkívüli munkavégzéssel egy év után el kell számolni.

Végül az AB úgy döntött, hogy ha a kollektív szerződést 36 hónap alatt felmondja a munkáltató, attól még továbbra is érvényesülnie kell azoknak a többletgaranciáknak, amelyeket a szakszervezet „kialkudott” a 36 hónap elfogadásáért cserébe. Mint ismert, a korábbi gyakorlat az volt, hogy a munkáltató „vonzó” plusz juttatásokkal rávehette a szakszervezetet a 36 hónap elfogadására, de utána felmondhatta a kollektív szerződést.

Tisztelt miniszter úr!

Hajlandó-e megszüntetni a kormány a munkavállalókat sújtó, mulasztásos alaptörvény-ellenességet?

Nyújt-e kárpótlást a kormány az alaptörvény-ellenes rabszolga-törvény áldozatainak, a megkárosított magyar dolgozóknak?

Tisztelettel várom válaszát!